

Sygn. akt VIII C 3/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 20 listopada 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2023 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w Z.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 424,08 zł (czterysta dwadzieścia cztery złote osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 października 2022 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 817,16 zł (osiemset siedemnaście złotych szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty,
4. zarządza zwrot ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego kwoty 133,45 zł (sto trzydzieści trzy złote czterdzieści pięć groszy) tytułem pozostałej części zaliczki uiszczonej w dniu 19 kwietnia 2023 r.

Sygn. akt VIII C 3/23

UZASADNIENIE

W dniu 17 września 2021 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zapłatę kwoty 1.878,85 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 października 2022 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdu marki D. (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego, za które na mocy umowy AC odpowiedzialność przyjął pozwany. Umowa ubezpieczenia została zawarta w wariantcie serwis. Z tytułu przeprowadzonej naprawy powód wystawił fakturę, w zakresie której pozwany uznał wszystkie wymienione w niej czynności naprawcze, obniżył jednak stawkę za rbg oraz dokonał innych korekt, w tym zakwestionował koszty mycia pojazdu i obsługi szkody, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...). Pełnomocnik wyjaśnił również, że zwiększenie współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych do wartości 121 odpowiada minimalnej różnicy pomiędzy koszykiem (...) po zmianie (z uwzględnieniem materiałów S./N.), a koszykiem obejmującym jedynie materiały lakiernicze akceptowane i autoryzowane przez producentów pojazdów. Podniósł, że powód wykonał naprawę zgodnie z opisem uszkodzeń zaakceptowanym przez ubezpieczyciela, przy uwzględnieniu rynkowych stawek za rbg oraz technologii producenta pojazdu. Wreszcie wskazał, że powód nabył wierzycielność wobec pozwanego w drodze umowy cesji.

(pozew k. 3-4v.)

W dniu 24 stycznia 2023 roku referendarz sądowy wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pełnomocnik wyjaśnił, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz powoda łącznie kwotę 3.454,20 zł, w tym kwotę 492,52 zł, której nie uwzględnił w pozwie powód. Wskazał, że szkoda była likwidowana z ubezpieczenia AC, w wariantcie serwisowym, wobec czego zastosowanie znajdują postanowienia § 8 OWU. W tym kontekście zakwestionował przyjętą przez powoda stawkę za rbg w wysokości 220 zł netto, jako nieodpowiadającą określeniu „średnich cen usług obowiązujących na danym terenie” dodając, że postanowienia OWU nie odnoszą się do rodzaju zakładu naprawczego (tj. autoryzowany i nieautoryzowany). Ponadto, zdaniem pozwanego, niezasadny jest także podwyższony indeks na materiałach lakierniczych, koszt mycia i sprzątnięcia pojazdu oraz obsługi szkody.

(nakaz zapłaty k. 66, sprzeciw k. 71-73)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Pełnomocnik powoda uzupełniająco wskazał, że uwzględnienie stawek serwisów nieautoryzowanych nie jest zgodne z wariantem ubezpieczenia wykupionym przez ubezpieczonego. Pełnomocnik pozwanego podniósł z kolei, że koszt naprawy pojazdu winien zostać wyliczony według stawki za rbg w wysokości 180 zł netto. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się.

(pismo procesowe k. 86-90v., k. 154-154v., protokół rozprawy k. 160-160v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N..

(wyciąg z kontraktu handlowego k. 34, wyciąg z umowy współpracy k. 35, oświadczenie k. 36, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki D. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 26 sierpnia 2022 roku. Szkoda była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego. W polisie wybrano wariant ubezpieczenia AC „serwisowy” z sumą ubezpieczenia 53.700 zł brutto.

W dniu 6 września 2022 roku powód nabył od poszkodowanych wierzytelność przysługującą im względem pozwanego z tytułu wystąpienia szkody komunikacyjnej z dnia 26 sierpnia 2022 roku w pojeździe, o którym mowa wyżej.

W toku likwidacji szkody pozwany informował powoda o możliwych do zaakceptowania kosztach naprawy wyliczonych początkowo na kwotę 1.934,78 zł netto, a następnie na kwotę 2.407,87 zł netto.

W związku z wykonaną naprawą, której zakres oznaczono w kalkulacji, powód wystawił w dniu 16 września 2022 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.840,53 zł z terminem płatności do dnia 30 września 2022 roku, którą następnie przesłał ubezpieczycielowi.

Decyzją z dnia 20 września 2022 roku pozwany poinformował o wypłacie odszkodowania w kwocie 2.961,68 zł (2.407,87 zł netto) w oparciu o wystawioną przez powoda fakturę. Wskazał, że zweryfikował kosztorys w zakresie kosztu robocizny blacharsko-lakierniczej i materiału lakierniczego, a także koszt utylizacji materiałów. Przedmiotowa kwota została wypłacona dzień później.

W wiadomości email z dnia 30 września 2022 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 1.878,82 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki D.. W odpowiedzi pozwany w decyzji z dnia 11 października 2022 roku poinformował o dopłacie odszkodowania w wysokości 492,52 zł.

(faktura k. 8, umowa cesji k. 9, k. 10, polisa k. 11-13, wydruk wiadomości email k. 14, k. 15, zlecenie naprawy k. 16, upoważnienie k. 17, k. 18, kalkulacja naprawy k. 23-28, wydruk dotyczący lakieru k. 29, potwierdzenie transakcji k. 30, z akt szkody: kalkulacje naprawy, decyzje ubezpieczeniowe; okoliczności bezsporne)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 37-41)

W oświadczeniu z dnia 25 marca 2020 roku wskazano, że w 2017 roku po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N., (...) Sp. z o.o. dokonał obliczeń o jaką kwotę obniżono wartość materiałów lakierniczych. Porównano 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Dodano, że porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%) wykazało podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. W konkluzji przyjęto, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę. W końcowej części oświadczenia znalazł się zapis, że firma (...) Sp. z o.o. w wykonywanych naprawach lakierniczych stosuje jedynie lakiery marek premium: P. oraz (...). (oświadczenie k. 42)

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia Autocasco (§ 8 ust. 3 pkt 2), A. ustala wysokość odszkodowania po przedłożeniu przez ubezpieczonego rachunków lub faktur VAT dokumentujących naprawę pojazdu, pozostających w związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które A. ponosi odpowiedzialność, według uprzednio uzgodnionych z A. kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy na podstawie: a) norm czasowych producenta pojazdu ujętych w systemie A., E. lub DAT, b) stawki za jedną roboczogodzinę ustaloną dla warsztatu naprawczego, w którym dokonywana jest naprawa; w przypadku braku ustalonej stawki dla danego warsztatu przyjmuje się na podstawie średnich cen usług obowiązujących na danym terenie, c) cen części i materiałów producenta pojazdu ujętych w systemie A., E. lub DAT, nie więcej niż średnich cen zalecanych przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania przez ich sieć serwisową.

(okoliczności bezsporne)

Niezależne, oficjalne stawki za rbg usług blacharsko-lakierniczych na rynku (...) w 2022 roku kształtowały się wśród (...) różnych marek pojazdów od około 140 zł do około 365 zł netto. Średnia arytmetyczna z tych stawek wynosi 210 zł netto.

Koszty naprawy samochodu D. na częściach nowych i oryginalnych, stosując technologię naprawy jaka pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę): przy stawce 220

zł netto wynosi 4.003,74 zł brutto, przy stawce 210 zł netto wynosi 3.878,28 z brutto, przy stawce 180 zł netto wynosi 3.501,90 zł brutto.

Dla zwiększenia wartości kodu warunkowego konieczne jest porównanie przez warsztat rzeczywistych kosztów materiałów lakierniczych ponoszonych przez lakiernię do kosztów materiałów lakierniczych określonych przez kalkulację (...).

Koszt mycia pojazdu wynika z operacji technologicznej przygotowania pojazdu do naprawy i jest to koszt uzasadniony do wyszczególnienia w kosztorysie. (...) zawiera dedykowaną operację tego typu, do której przypisany jest czas 0,6 rbg.

Jazda próbna to nazwa operacji technologicznej oznaczająca weryfikację poprawności przeprowadzenia naprawy, a nie rozumianą wprost jazdę samochodem. Każda naprawa blacharsko-lakiernicza i mechaniczna powinna być zakończona sprawdzeniem działania wszystkich systemów i prawidłowości montażu oraz wykończenia elementów.

Koszty czynności dodatkowych w postaci utylizacji materiałów, przyjęcia i obsługi szkody, dezynfekcji pojazdu, stanowią koszt ogólny prowadzenia działalności, nie wynikają z zasad naprawy pojazdu i technologii, i powinny być wpisane w stawkę za rbg. Koszt złomowania części nie da się jednostkowo wyszczególnić i przypisać do konkretnej naprawy.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 106-126)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych przyjęto ponadto zeznania spójne i logiczne zeznania świadka oraz opinię biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem.

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego A. S. sporządzonej w sprawie I C 392/22 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi. Wyjaśnienia wymaga, że opinia ta w zakresie wnioskowanym przez powoda – tj. na okoliczność średnich stawek – odnosiła się do stawek za 2021 rok, tymczasem przedmiotowa szkoda miała miejsce w 2022 roku, co czyniło tę opinię nieprzydatną.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki D. (...).

W dacie szkody właściciela pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia

z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności dodatkowych przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 220 zł netto, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria „średnich cen usług obowiązujących na danym terenie”. Wprawdzie OWU AC w odniesieniu do spornej stawki odwołują się w pierwszej kolejności do „stawki ustalonej dla warsztatu naprawczego, w którym dokonywana jest naprawa”, nie oznacza to jednak, jak usiłuje to przedstawiać pełnomocnik powoda, że dla powoda jest ustalona stawka w wysokości 220 zł netto i ona winna mieć w sprawie zastosowanie. Przyjęcie takiego punktu widzenia oznaczałoby w istocie, że każda stawka ustalona przez warsztat naprawczy – przy czym nie budzi wątpliwości, że każde (...) takową posiada – determinowałaby wysokość stawki zasadnej w rozumieniu OWU. Każda, a więc tak naprawdę dowolna, nawet absurdalnie wysoka, wszak OWU w tej części nie odwołuje się do kryterium rynkowości stawki. Dlatego też zdaniem Sądu omawiany fragment OWU należy odczytywać w ten sposób, że chodzi o stawkę ustaloną przez ubezpieczyciela dla danego warsztatu, w tym w ramach dwustronnych porozumień. Takiego zaś warunku stawka powoda

z pewnością nie spełniała. W konsekwencji ustaleniu w sprawie podlegała stawka „średnia”. Przypomnienia wymaga, że w przypadku ubezpieczenia AC nie znajduje zastosowania reguła pełnego odszkodowania, a wartość szkody obliczana jest w oparciu o postanowienia OWU stanowiące załącznik do zawartej przez strony stosunku ubezpieczeniowego umowy. Na wskazaną okoliczność dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego. W treści opinii biegły poddał analizie stawki stosowane przez 34 (...) działające na terenie województwa (...), przyjmując jednocześnie za punkt wyjścia stawki niezależne, tj. nieobarczone umową z Towarzystwami (...). Założenie to zdaniem Sądu było jak najbardziej zasadne, postanowienia OWU nie odnoszą się bowiem do stawek stosowanych przez warsztaty współpracujące z pozwanym (czy też innymi ubezpieczycielami), a do średnich stawek obowiązujących na danym terenie, a więc wyliczanych wedle kryteriów rynkowych. Nie budzi zaś wątpliwości, że stawki wynikające z różnorodnych porozumień nie spełniają takich kryteriów, skoro strony takim porozumieniom mogą je kształtować całkowicie dowolnie wedle własnego uznania, w tym w oderwaniu od realiów rynkowych. Zaznaczenia wymaga, że poszkodowany

w zdarzeniu drogowym powinien wprawdzie współpracować z zakładem ubezpieczeń i dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody, to jednak zasada ta nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień. Narzucanie poszkodowanemu gdzie i za ile ma naprawić pojazd niespornie niweczyłoby jego uprawnienie odnośnie wyboru sposobu likwidacji szkody. Poszkodowany ma bowiem prawo do tego, aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd

w wybranym warsztacie naprawczym. Nie jest on przy tym zobligowany do naprawy pojazdu najtańszym możliwym kosztem. Z zapisów OWU nie wynika zaś, aby uprawnienie ubezpieczonego w tym zakresie podlegało ograniczeniom, w tym aby był on zobligowany do naprawy pojazdu w warsztatach współpracujących z pozwanym. W ocenie Sądu brak było także podstaw, aby w wyliczeniu uwzględniać warsztaty nieautoryzowane. Przypomnienia wymaga, że poszkodowani wybrali serwisowy wariant ubezpieczenia AC, a więc z założenia przyjmowali, że wszelkie naprawy będą dokonywane w (...). Wprawdzie postanowienia OWU w § 8 nie odwołują się do stawek stosowanych przez (...), a przez warsztaty naprawcze, niemniej jednak nie można ignorować wariantu ubezpieczenia wybranego w polisie. Wszak to ten wybór determinował wysokość stawki za ubezpieczenie. Jednocześnie, o czym była mowa, wariant serwisowy w sposób naturalny kojarzy się z naprawą w autoryzowanych serwisach. Najczęściej jest to najdroższy wariant ubezpieczenia, przewidujący użycie w naprawie części oryginalnych

z logo producenta pojazdu, bez amortyzacji ich wartości, technologię naprawy producenta pojazdu, co samo w sobie wręcz wymusza naprawę w (...). Wszak wyłącznie te podmioty mają bezpośredni dostęp do sieci dystrybucji części danego producenta i gwarantują naprawę zgodną z jego technologią. Pamiętać również należy, że stosownie do treści art. 15 ust. 3 ustawy

o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ogólne warunki ubezpieczenia oraz umowa ubezpieczenia powinny być formułowane jednoznacznie i w sposób zrozumiały. W myśl zaś

ust. 5 powołanego przepisu, postanowienia sformułowane niejednoznacznie interpretuje się na korzyść ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia. Jak powszechnie

przyjmuje się w judykaturze Sądu Najwyższego, w razie niejasności, niedomówień, braku jednoznaczności sformułowań ogólnych warunków umów, wynikające z tego wątpliwości należy tłumaczyć na korzyść ubezpieczonego. Pogląd taki wyrażono m.in. w uchwale składu 7 sędziów z dnia 31 marca 1993 roku (III CZP 1/93, OSNCP 1993/10/170), mającej walor zasady prawnej, oraz uchwale z dnia 8 lipca 1992 roku (III CZP 80/92, OSNCP 1993/1-2/14), a następnie kontynuowano w dalszej linii orzeczniczej. Wreszcie przyznanie pierwszeństwa polisie względem postanowień OWU pozostaje w zgodzie z treścią art. 385 § 1 k.c. Wracając do opinii biegłego, ustalił on, że sporne stawki mieszczą się w granicach od około 140 zł netto do około 365 zł netto, a ich średnia arytmetyczna wynosi 210 zł netto. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego K. K. stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie, a strony nie zdołały jej podważyć w w/w zakresie. W konsekwencji Sąd uznał, że poszkodowani w świetle postanowień umowy ubezpieczenia byli uprawnieni do naprawy uszkodzonego pojazdu wg stawki 210 zł netto za rbg. Roszczenie powoda ponad tę kwotę, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił również, że był uprawniony do zwiększenia kosztów materiałów lakierniczych poprzez zastosowanie współczynnika odchylenia na poziomie 121%. Jak wyjaśnił biegły w opinii, wprawdzie system (...) dopuszcza stosowanie indywidualnego wskaźnika dla kodu warunkowego 51, to jednak powinnością warsztatu naprawczego jest wykazanie, że wskaźnik ten jest uzasadniony w konkretnej naprawie. Niezbędne jest zatem wyliczenie kosztów materiału lakierniczego na potrzeby każdej naprawy poprzez porównanie rzeczywistych kosztów materiałów poniesionych przez lakiernię do kosztów wynikających z kalkulacji (...). Powód takiego wyliczenia nie przedstawił bazując na archiwalnych ustaleniach poczynionych w latach 2016-2019, które jednak w świetle twierdzeń biegłego uznać należy za niewystarczające.

Zdaniem Sądu niezasadne okazało się również żądanie powoda w odniesieniu do kosztów dezynfekcji pojazdu oraz obsługi szkody. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej stawce serwisowej za rbg. Dodatkowo, jak wyjaśnił biegły, czynności te nie wynikają z zasad naprawy, nie są przewidziane technologią producenta pojazdu, wobec czego nie podlegają uwzględnieniu. Trudno także znaleźć dla nich uzasadnienie w postanowieniach umowy ubezpieczenia AC. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś sam koszt obsługi (220 zł netto) w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony i oderwany od rzeczywistości podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy. Wreszcie wyjaśnienia wymaga, że powód nawet nie starał się wykazać, że poszkodowani w ogóle zlecali wykonanie czynności, o których mowa wyżej. W odniesieniu do utylizacji materiałów należy zaś zwrócić uwagę, że koszty utylizacji uwzględnia się na koniec miesiąca naprawy, przez co ich naliczanie w stosunku do każdorazowej naprawy jest niecelowe. Sąd uwzględnił natomiast zasadność mycia pojazdu, która to czynność, jak wyjaśnił biegły, ma na celu zagwarantowanie wymogów technologicznych i bezpieczeństwa naprawy. Jest to operacja wynikająca z technologii naprawy i niezbędna do jej przeprowadzenia w prawidłowy sposób. Ujęty w opinii koszt mycia na poziomie 52,50 zł netto jawi się przy tym jako niewygórowany, zwłaszcza jeśli uwzględni się okoliczność, że jest to czynność wykonywana co najmniej dwukrotnie (przed i po naprawie). Uzasadniony był również koszt jazdy próbnej, także bowiem ta operacja służy m.in. weryfikacji poprawności wykonanych prac naprawczych, wobec czego winna być wykonana po każdej naprawie blacharsko-lakierniczej. Co istotne czynność ta nie zawsze oznacza fizycznej jazdy pojazdem po naprawie, „jazda próbna” jest bowiem nazwą operacji technologicznej.

Podsumowując powód niezasadnie naliczył koszt dezynfekcji pojazdu (110 zł netto), obsługi szkody (220 zł netto), utylizacji materiałów (50 zł netto), współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych (212,32 zł netto) oraz przyjął stawkę za rbg niezgodną z postanowieniami OWU (220 zł netto w miejsce zasadnej stawki 210 zł netto).

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o opinię biegłego sądowego Sąd przyjął, że celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu D. (...) uszkodzonego

w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 26 sierpnia 2022 roku, wyliczony zgodnie z postanowieniami OWU AC, z uwzględnieniem zasadnych technologicznie czynności w postaci mycia pojazdu i jazdy próbnej, wynosi 3.878,25 zł brutto. Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił powodowi kwotę 3.454,20 zł (w tym 492,52 zł w ramach dopłaty na podstawie decyzji z dnia 11 października 2022 roku), uwzględnieniu podlegała zatem kwota 424,08 zł, którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 października 2022 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części.

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał z wystawionej faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 817,16 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść (powód wygrał spór w 22% ponosząc koszty procesu w wysokości 1.900 zł, natomiast pozwany poniósł 1.583,55 zł kosztów procesu).

Ponadto Sąd nakazał zwrócić pozwanemu ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 133,45 zł tytułem pozostałej części zaliczki uiszczonej w dniu 19 kwietnia 2023 roku.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.